

Uči u poeziranje Branke Kamenšek je isto kao uči u voćnjak prepun mirisnih plodova, stranih i dalekih, a istovremeno bliskih i opipljivih. Pronaći povezanost između liričnih prizora voljenja i nesebičnog davanja i oštih slika prijekora i boli je naoko lako... no ako duboko zaoremo u svaku njenu misao i dozvolimo osjećajima da nas obuzmu, pronaći ćemo sklupčanu djevojčicu u tijelu žene, i ratnicu u tijelu nestašne djevojčice.

Vjera u pravilan odabir i oprost koji naziremo u Brankinoj poeziji govori o autorici - ženi koja prihvata život kao dar i kao osudu. Ženi koja korača uzdignutog pogleda ivicom između materijalnog i nematerijalnog svijeta. Snažnim, ponekad gotovo vrištećim metaforama iskazuje svoj otpor prema nametnutim koracima.

Uvodi nas u bol samoće i vješto skreće pozornost na život kao neprekidnost prihvatanja nametnutih obaveza. Njena neuništiva energija naprsto privlači čitaoca u vrtlog različitih emocija koje ga bacaju rijekom riječi u virovite nemire duše.

Zbirka poezije, je zasigurno tek uvod u svijet dubokih emocija, u svijet nesebičnog davanja i oštih rezova. Branka, oštra na peru i drhtava u rijećima urezuje gravure neobičnih vizija, stvara slike vanvremena čvrsto stojeći na zemlji. Ne sanja neostvarivo, odbacuje nemogućnost i vjeruje, nesebično vjeruje u dobro u ljudima. Inatljiva zadire duboko u sjećanja ne bi li otkrila granicu boli, probudila mrtve slike prošlosti, i možda pronašla odgovore, a čas kasnije, pišući u trećem licu, kao da se boji sagledati u bol koja je tu u koracima osmijeha.

Ako, ste odlučili da uđete u svijet, u tišinu, u dubinu Brankine poezije, odvojite vrijeme i pročitajte je polako kako bi ste razumjeli, ženu ...

Ljeta gospodnjeg 2016 , dvorjani i uzvanici slaviše poeziju i glazbu u centru svijeta, Ludbregu. Dvorcem se razlijegao kikot dok je mrak milovao ludbreške ulice. Užurbani prolaznici promatraše osvijetljene prozore dvorca Batthyany. Riječi su donijele sjećanja, zagreble stvarnost i utisnule slike događaja, sve je bilo sada, i prošlost i sadašnjost. Vrijeme se zaustavilo u pogledu promatrača. Poezija se uvukla u uspavanost odaja, a glazba je doprla van sada.